

Kutyák, és csontok...

Én várlak Téged
De érted valaki más jött
Te mást vártál, nem Engem
Valaki Rám vár, nem megyek

Van aki, csak képzelem, hogy várják
Van aki tudja, de nem érdekli már
Van aki, csak hazudik Magának
Van aki, csak Önmagára várhat

És van, akinek...
Saját lelke lesz a legkegyetlenebb bírója
„Álljon fel! Bűnös! Értette Vádlott?!”
Egyenes háttal, csak bólintok
Büntetésemről várom, hogy feloldoz...

Ha szabadulok, lehetek majd újra az, aki voltam
Mielőtt a vétkemért, meg nem lakoltam
Mielőtt „bőrömben” életfogytiglant kaptam
Hogy egy életen át gondolkodjam ...

De már nem vagyok az, mint egykoron
Érzelveim kirakata elsötétült arcmon
Elvették tőlem a hitem a világban
Amit adtak helyette, apró pénzre kell beváltsam

Oda szórom elétek kutyák ugassatok
Marjátok halálra egymást a csontokon
Én majd nézem és szemem sem rebben
Kegyetlen az élet, és ezzel minden rendben...